

Arrest

nr. 132 958 van 12 november 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

De Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 8 april 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 4 maart 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 20 maart 2014.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 augustus 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 20 augustus 2014.

Gelet op de beschikking van 24 september 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 oktober 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché T. VERSCHUEREN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden bestuurshandeling betreft de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 4 maart 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 20 maart 2014.

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de artikelen 9ter, 75 en 81 van de vreemdelingenwet en van het beginsel van behoorlijk bestuur.

2.2 Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* werd het volgende gesteld:

“De bestreden beslissing betreft een beslissing van 4 maart 2014 waarbij een aanvraag van 11 februari 2014 om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard.

De verzoekende partij voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 9ter, 75 en 81 van de vreemdelingenwet en van het beginsel van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij geeft aan dat de enige motivering is dat er geen medisch attest werd voorgelegd en dat zij wel degelijk haar identiteitspapier, samen met haar asielaanvraag heeft voorgelegd, en een medisch attest van 19 december 2013. De Raad wijst er echter op dat in de bestreden beslissing geenszins gesteld wordt dat de verzoekende partij geen medisch attest of een identiteitspapier zou hebben voorgelegd, zodat dit onderdeel van het enig middel feitelijke grondslag lijkt te missen.

Verder voert de verzoekende partij aan dat de bestreden beslissing stelt dat het attest geen uitspraak over het stadium van de ziekte doet, terwijl dit attest dit wel degelijk doet. Zij geeft aan dat de dokter schrijft dat er slaapmoeilijkheden zijn, dat de patiënt “zich in een moeilijke sociale situatie zit” en dat de toestand verder zal geëvalueerd worden na januari 2014. De verzoekende partij meent dat de beslissing onjuist gemotiveerd is. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing steunt op het feit dat het standaard medisch getuigschrift van 19 december 2013 geen enkele uitspraak toont omtrent de graad van ernst en dat niet verduidelijkt wordt in welk stadium of welke toestand de ziekte zich bevindt. In de eerste plaats dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij niet ingaat op het onderdeel van de motivering van de bestreden beslissing dat stelt dat geen uitspraak over de graad van ernst wordt gedaan. Met betrekking tot het niet verduidelijken van het stadium of de toestand waarin de ziekte zich bevindt, verwijst de verzoekende partij naar een aantal vermeldingen op het door haar ingediende attest. Zij maakt echter niet aannemelijk dat door de vermelding dat er slaapmoeilijkheden zijn en dat de verzoekende partij zich in een moeilijke sociale situatie bevindt, een stadium of toestand van de ziekte wordt aangeduid. Bovendien geeft de verzoekende partij zelf aan dat de toestand verder zal geëvalueerd worden na januari 2014. In het medisch attest wordt door de arts ook uitdrukkelijk aangegeven dat hij de patiënt nog maar twee keer heeft gezien en bijgevolg nog geen definitieve uitspraken kan doen over de diagnostiek. De verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat de beslissing onjuist gemotiveerd is.

In de mate dat de verzoekende partij de schending van het beginsel van behoorlijk bestuur aanvoert, dient erop gewezen te worden dat zij zulke schending niet ontvankelijk kan inroepen. Ook het onderdeel van het enig middel dat betrekking heeft op de artikelen 75 en 81 van de vreemdelingenwet is onontvankelijk, daar de verzoekende partij nalaat uiteen te zetten op welke manier de bestreden beslissing voormelde artikelen zou schenden.

Het enig middel lijkt, in de mate dat het ontvankelijk is, niet aangenomen te kunnen worden.”

2.3. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.4. Op 20 augustus 2014 dient de verzoekende partij een vraag tot horen in.
Ter terechtzitting van 21 oktober 2014, alwaar de verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de in de beschikking van 18 augustus 2014 opgenomen grond, wordt het volgende gesteld:

“VzP stelt dat in de beschikking werd gesteld dat de ziekte-toestand correct werd beoordeeld in de bestreden beslissing, maar zij wijst er op dat de beslissing het medische attest heeft geschonden, omdat het medisch attest wel degelijk uitspraak doet over het stadium van de ziekte.”

2.5. Voor zover de verzoekende partij op 20 augustus 2014 heeft gevraagd om te worden gehoord en aldus kenbaar heeft gemaakt dat zij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen grond, maar ter terechtzitting volhardt in het middel zoals uiteengezet in het verzoekschrift en dit middel gedeeltelijk herhaalt en zodoende geen opmerkingen plaatst omtrent de beschikking van 18 augustus 2014, laat de Raad gelden dat de verzoekende partij op die manier niet aannemelijk maakt dat de beschikking onterecht werd genomen. Zij gaat niet in op de concrete motivering aangaande de vaststellingen over de uitspraak in het medisch attest over het stadium van de ziekte, maar ontkent louter de motieven van de bestreden beslissing en de beschikking. In de mate dat zij meent dat dit element niet correct beoordeeld werd, geeft zij blijk van een andere feitelijke beoordeling van de gegevens van de zaak dan die van de bevoegde overheid. Het onderzoek van deze andere beoordeling nodigt de Raad te dezen uit tot een opportuiniteitsonderzoek hetgeen niet tot zijn bevoegdheid behoort.

2.6. Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de artikelen 9ter, 75 en 81 van de vreemdelingenwet en van het beginsel van behoorlijk bestuur, kan niet worden vastgesteld.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf november tweeduizend veertiendoor:

mevr. A. DE SMET, kamervoorzitter,

mevr. M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET